

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

คำสอนของผู้สิ้นกิเลส

ก่อนจ้งหัน

(พระ ๓๑ เณร ๓ ครับ) ส่วนมากวัดกรรมฐานท่านไม่ค่อยรับเณร ส่วนมากมีแต่พระ อย่างมากจะมีสักเณรหรือสองเณร วัดนี้ไม่ค่อยมีแต่ไหนแต่ไรมา เราไม่เอา ชี้เกี่ยยุ่งกับเด็ก เอาผ้าเหลืองคลุมหัวลิง เข้าใจไหม เพราะฉะนั้นวัดกรรมฐานทั้งหลายที่ท่านตั้งใจปฏิบัติเอาจริงเอาจังจึงไม่ค่อยรับเณรนะ มันยุ่ง ก็เด็ก

วันเสาร์วันอาทิตย์หรือวันพระ เป็นโอกาสอันดีงามที่จะชวนคุณงามความดีเข้าสู่ใจหรืออาหารของใจ ที่พึ่งที่ยึดที่เกาะของใจ นอกนั้นยุ่งไปเพื่อธาตุเพื่อขันธ์ เพื่อใจเพียงเล็กน้อย วันเช่นนี้ควรจะมีกับชาวพุทธของเรา มีตั้งแต่วันยุ่งๆ วันที่จะเป็นสารประโยชน์แก่จิตใจดวงที่เป็นนักท่องเที่ยวนี่ ไม่ค่อยหาเสียบึงติดใจไปเลยนะ หาแต่ให้ร่างกายๆ ตายแล้วไปเผาอยู่ตามนั้นเห็นไหม มันไปไหนร่างกาย มหาเศรษฐีตายแล้วก็ตายกองกันเหมือนกันไม่มีประโยชน์อะไร เวลาใช้ชีวิตอยู่กับอาศัยกันไปอย่างนั้น พอตายแล้วสิ่งเหล่านี้หมดความหมาย เพราะร่างกายหมดความหมาย แต่ใจไม่หมด ใจจะต้องท่องเที่ยวๆ

ใจเป็นนักท่องเที่ยวนะ พาสัตว์ให้ตายกองกันอยู่ในโลกนี้ไม่ใช่เพราะอะไร เพราะใจดวงนี้ไม่เคยตาย แต่มีดีมีชั่วแทรกอยู่ นั่น ถ้ามีดีก็พาไปได้ ถ้าชอบทำตั้งแต่ความชั่ว ตายแล้วจมลงๆ อยู่สถานที่ใดจมทั้งนั้นคนทำความชั่วคนบาป ขึ้นเครื่องบินไปมันก็จมอยู่ในหัวใจของมันคนชั่วบาป คนบุญนี่อยู่ที่ไหนก็สบายๆ จำเอนนะ ลงมีความดีงามภายในใจ อยู่ไหนสบายหมดนะ ถ้าเรื่องบาปเรื่องกรรมมีอยู่ในตัวแล้ว ไปไหนมีตั้งแต่ความทุกข์ความเดือดร้อน ภพใดชาติใดๆ มีแต่สิ่งไม่พึงหวังๆ ให้จำนะ จำคำสอนพระพุทธเจ้า เป็นคำสอนของผู้สิ้นกิเลส อย่าไปเชื่อตั้งแต่คลังกิเลส หลอกอันนั้น หลอกอันนี้ เอาศาสนามาอวดกัน มันมีแต่คลังกิเลสทั้งนั้น จำให้ดี

เน้นหนักลงในจุดความจริงๆ ไม่งั้นจะไม่ได้อะไรนะ ตายกองกัน มีแต่ของปลอมๆ ครั้นมาก็มาป็นปายกับสิ่งนั้นสิ่งนี้ ตายแล้วไม่ได้เรื่องอะไร ร่างกายก็เน่าเฟะๆ ส่วนที่จะไปสมบุกสมบันอยู่ในภพหน้าชาติหน้าคือใจ ไม่ได้มองดูเลย พระพุทธเจ้าสอนให้มองดูใจๆ มันก็ไม่มอง ธรรมะท่านกระตุกว่า โภ กุ หาส โภ กิमानุโ? นิจจํ ปชชลิเต สติ อนุธาเรน โอนทุธา ปทีปี น คเวสถ.ก็เมื่อโลกสันนิวาสนี้มันรุ่มร้อนไปด้วยฟืนด้วยไฟ เพราะ

กิเลสตัวมีตบอดครอบงำหัวใจสัตว์ แล้วท่านทั้งหลายยังมีมารึนเริงบันเทิงหาอะไร ไม่รู้เนื้อ
รู้ตัวเลย ทำไมไม่เสาะแสวงหาที่พึ่ง นี้ละธรรมะข้อนี้กระตุก

แล้วพวกเรามันพวกไหน พอจะตื่นบ้างไหม ธรรมะพระพุทเจ้ากระตุก หรือตื่นไป
ตั้งแต่กับเพลงลูกทุ่งลูกกรุงนั่นแหละ พวกลูกทุ่งลูกกรุงตายแล้วจมนกันไปหมดนะ พวก
ลูกทุ่งลูกกรุงนี่มันจะพากันตายกองกัน พระพุทเจ้าสอน โก นุ หาส์ กิमानุโท? มันจะ
ไม่ฟังนะ ที่จะลากขึ้น ๆ มันจะไม่ฟัง ถ้าลากลงไม่ต้องบอก ไหลเลยละ จำให้ดี จะตายทิ้ง
เปล่า ๆ นะ เวลานี้ศาสนาแทบจะไม่มีเหลือในหัวใจของสัตว์โลก ศาสนธรรมของ
พระพุทเจ้านะ จะมีแต่ศาสนกิเลส กิเลสกล่อมสัตว์โลกตลอดเวลา จม ตายกองกัน ๆ เหนือ
ไปตาม ๆ กัน ตายกองกัน นี้ละกิเลสหลอกสัตว์โลก เหนือไป ๆ ตายกองกัน ๆ ออยากตายกอง
กันอย่างนี้อยู่หรือ

มันก็กับที่กลับไปมาแล้วที่ตายกองกันมานี้ จิตวิญญานดวงนี้มันจับหายเมื่อไร ไปเข้า
ร่างนั้นร่างนี้ เข้าร่างไหนเกิดที่ไหนตายที่นั่น ตายกองกันที่นั่น ทั้งเขาทั้งเรา ทั้งสัตว์ทั้ง
บุคคลทั่วโลกดินแดน ตายกองกันทั้งนั้นด้วยความลุ่มหลง ถ้าไม่มีคุณงามความดีจะตาย
กองกันอีกหาประมาณไม่ได้ อนมตโคโค ไม่มีเงื่อนไขเงื่อนไขเลย คือสัตว์ตายกองกัน นี้ละ
อำนาจของกิเลสพาให้สัตว์ทั้งหลายตายกองกัน ให้รีบทำนะ พระพุทเจ้าสอน โก นุ หาส์
กิमानุโท? ออย่ามัวแต่เพลิดเพลินเริงบันเทิงเป็นบ้าตายกองกันอยู่นี้นะ มรรคผล
นิพพานมีไว้เพื่ออะไร เพื่อให้ได้รับความสุขความสำราญบานใจกระทั่งความพ้นทุกข์ ให้ฟัง
ซิ

หูเรามันฟังตั้งแต่สิ่งที่ไม่เป็นทำเป็นทาง ตาหูตาตั้งแต่สิ่งไม่เป็นประโยชน์ เป็นโทษ
แก่ตนของตน ส่วนคุณงามความดีมันไม่มี ตา หู จมูก ลิ้น กาย นี้กิเลสเอาไปใช้ทั้งหมด
อรรถธรรมไม่ได้ใช้เลย ตื่นมาวันหนึ่งคืนหนึ่งมีแต่กิเลสเอาไปใช้วันยังค่ำ ถลึงคืนยังรุ่ง
ตายแล้วจมน ๆ คุณงามความดีที่ควรจะเกิดขึ้นจากตา หู จมูก ลิ้น กาย ซึ่งเป็นเครื่องมือนี้ไม่
เกิดไม่มี เพราะกิเลสเอาไปถลึงหมด จำให้ดีนะ วันนี้เป็นโอกาสอันดี วันเสาร์ อาทิตย์ หรือ
วันพระ นี่สำคัญมาก เป็นวันทางด้านจิตใจ บำรุงจิตใจ นอกนั้นปล่อยให้เป็นเรื่องของธาตุ
ของขันธ วิ่งเต้นชวนขายทั้งเขาทั้งเรา ไม่วิ่งไม่ได้ธาตุขันธ ไม่ได้กินอยู่ไม่ได้ ก็ต้องได้
ตะเกียกตะกาย แต่ตะเกียกตะกายมันเลยตะเกียกตะกาย มันไหลกันไปเลยนี่ชิมันเสีย

อาหารของธาตุขันธนี้มีอยู่ทั่วไป แต่โลกทั้งหลายไม่เห็นมีความสุข ใครไปนอนอยู่
บนกองเงินกองทองก็ไม่มีความสุข สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งให้ความสุข เป็นเพียงสิ่งอาศัยไป

วันๆ เท่านั้น หัวใจต่างหาก ถ้ามีธรรมมีธรรมอยู่ไหนสบายหมดๆ เลยนะ จำให้ดี ธรรมอยู่กับใจ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

ที่คนบางตานี้ไม่ใช่อะไรนะ วันอาทิตย์นี้ตามธรรมตามันหนาแน่น นี่บางตาเพราะอะไร เพราะไปทอดกฐินที่ต่างๆ เพื่อนฝูงมาก คนนั้นลากไปนั้น คนนี้ลากไปนี้ เลยหมดวันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่นี้บางตา ก็คือออกทอดกฐินวัดนั้นวัดนี้ ที่วัดใหม่ท่านณรงค์เราก็ดูว่ามีคนทอดกฐินแล้วยัง ว้ายังไม่มี มีคนจองแล้วยัง ไม่มี ก็แสดงว้ายังไม่มีโดยสิ้นเชิง วัดใหม่ก็เรานี้ไปสร้าง คือเขามาเสนอขายที่ แล้วเป็นที่เหมาะสม ในย่านนี้ห่าง ทางโน้นเขามาวัดนี้ลำบาก ทางกกสะท้อน ทางโนนเตื่อ เขามาที่นี้เป็นประจำๆ บางรายมาทุกวันเลย ส่วนวันพระวันอะไรไม่ต้องพูดแหละมาเต็มอยู่นี้ เราเลยเห็นความลำบากของเขา เมื่อมีผู้เสนอขายที่ทางโน้นเราก็ดูสอบถามให้ชัดเจนก่อนว่าเป็นที่เช่นไรๆ อยู่ย่านไหนๆ พอเขาบอกทราบชัดเจนแล้วก็ตกลงซื้อเลย เรื่องราวเป็นอย่างนั้นนะ

ที่แรกมันร่อยกว่าไร ต่อมาขยายออกไปดูเหมือนเป็น ๓๐๐ ไร่ ร้อยกว่าไรเป็นที่ที่เราซื้อให้ทั้งหมด จากนั้นก็สร้างกำแพงให้ เราเองทำให้นะ ปลุกศาลาให้ทั้งหมด ให้หมดเลยวัดใหม่ แล้วให้ท่านณรงค์ไปเป็นสมภารดูแลวัดเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ เมื่อสามวันนี้เราถามว่ามีผู้ทอดกฐินแล้วยัง ว้ายัง แล้วมีผู้จองหรือยัง ว้ายัง ก็แสดงว้ายังไม่มีโดยสิ้นเชิงเออ ไม่มีก็ไม่มีละจะเป็นอะไร เราก็มว่าเท่านั้น สมัยนี้เขานิยมทอดกฐินกัน เป็นประเพณีอันหนึ่งของชาวพุทธ(กราบเรียนค่ะ เมื่อสองวันนี้คุณแม่จันตีได้รวบรวมพวกเราช่างในครัวว่าจะตั้งกองกฐินไปทอดที่วัดใหม่วันที่ ๒๔ เจ้าค่ะ) ๒๔ เหรอ พอตีวันที่ ๒๕ เราก็มจะไปเชียงใหม่ เออ จะทอดก็ทอดเสีย ใครมีศรัทธาจะรวบรวมกันก็ให้ไปติดต่อกับแม่จันตินะ อันนั้นเป็นหัวหน้าศรัทธา ใครบริจาคมากน้อยตามกำลังศรัทธาของตนก็ให้ไปรวมที่แม่จันตี น้องสาวเรา

เรามีโอกาสเดินจากไป แต่เราไม่เคยถามไม่ว่าพี่ว่าน้องว่าใครนะ เราเหมือนกันหมดทั่วโลก ไม่ใกล้คนนั้นไม่ไกลคนนี่อะไร เสมอกันหมดเลย อย่างบ้านน้องๆ เราเคยไปเหยียบที่ไหน ลูกๆ หลานๆ ไม่รู้เขาเลยนะ อย่างนี้ละเหมือนกันหมด ไปที่ไหนก็แบบเดียวกัน เราเดินเข้าไปตอนนั้นโยมแม่ป่วย เราเดินไปถามโยมแม่ พวกนี้เขาอยู่ข้างในกุฏิโยมแม่ เราไม่เคยเข้าไปนั่งแหละกุฏิโยมแม่ ไปก็ไปยืนหน้ากุฏิ เป็นยังไงละใช้ ถ้าธรรมดาเราไปก็ไปศาลา โยมแม่ก็มาฟังเทศน์ที่นี้ พอตีโยมแม่ป่วย เราก็มเดินไปถามที่หน้ากุฏิเท่านั้นเอง

ไปพบกับจันตินี่ละเขามาดูแลแม่ แล้วมันไปสัมผัสยังงี้ไม่รู้ละ เนะบทเวลาจะได้ถาม มันไปสัมผัสเข้าไป มึงเชื่อหรือว่าเป็นน้องกูนะ ถ้ามึงเชื่อว่าเป็นน้องกู กูบวชเมื่อไรมึงรู้ไหม ว่าไม่รู้ แล้วว่ามึงเป็นน้องกูได้ยังไง ก็พอกับแม่พูดอยู่ตลอด เราเลยไม่ลืมนะ ถามว่ามึงเป็นน้องกู มึงรู้ได้ยังไง จากนั้นเวลากูบวชมึงรู้ไหม ไม่รู้ ดูอายุเขาจะ ๔ ขวบมั้งยังเป็นเด็ก เขาว่าไม่ทราบก็ถูกต้อง

ตอนนั้นเรากำลังเที่ยวกรรมฐานอยู่นะ มาทำบุญอุทิศให้โยมพ่อ แล้วนางจันตินี่แต่ก่อนตัวมันเท่ากำปั้นเราไม่รู้ เวลาไปสวนทางกันซี เรามาจากอุดร แต่ก่อนรถไม่มีนะใช้เดินเขาผ่านทางไป เห็นปั๊บปั๊บ เขานั่งไหว่นั่งกราบ เอ้ เด็กที่ไหนดูลักษณะเข้าที่ แสดงว่าจะเข้าใจในศีลในธรรมพอประมาณ เราก็เลยถามว่ามาจากไหน มาจากบ้านตาด แล้วจะไปไหนว่าจะไปอุดรหรือไง สวนทางกันกับเรา อยู่บ้านไหน เราถามซ้ำอีกที อยู่บ้านตาด เขาเคอะๆ เขินๆ นะพอถูกถามว่าอยู่บ้านไหน ถามไปถามมาเราก็เลยถามว่า เขาเป็นใคร เขาเลยหัวเราะ เราไม่รู้ว่าเขาเป็นน้องเรา ก็เราเป็นมหาและไปเที่ยวกรรมฐานแล้วมาทำบุญหาพ่อ เราถามอย่างนั้นเขายิ้มๆ แล้วก็หัวเราะ หือ มึงหัวเราะหาอะไร บอกมาซิ อู๊ย ไม่ทราบจะบอกว่ายังงี้ ก็ถามจุดได้คำตอบ พี่กับน้องถามกันไม่รู้กัน เราไม่รู้เขา ตัวเขาเท่ากำปั้นเวลาเราบวช เวลามาเจอเขาเขาเป็นสาวแล้ว อายุได้ ๑๖-๑๗ ละมั้ง

ถามไปถามมา แล้วเป็นใครละ เขาก็ยังหัวเราะเขาไม่กล้าตอบ เหนอ เราก็เลยเดาเอานะ อีจันตินี่หรือ ว่าใช่แล้ว โอ๊ย อีผีบ้ากูไม่รู้มึง เราก็ไปเลย อย่างนั้นละพี่กับน้องไม่รู้กัน ก็บวชแล้วไม่เคยเข้าไปเกี่ยวข้องกับบ้าน พอบวชแล้วไปเลย พี่ๆ น้องๆ อะไรไม่เคยสนใจนะเหมือนทั่วไปในโลกนี้ ไม่มีใกล้มีไกล บ้านน้องๆ แน่งๆ ไม่เคยเข้าไปเหยียบเลยนะ ไม่ไปอย่างนี้เหมือนกันหมด ไปที่ไหนเหมือนกันหมด สพุเพ สตุตา อันว่าสัตว์ทั้งหลาย ครอบไปหมดเลย เออ ถ้าจะทอดกฐินก็ทอดเสียวันที่ ๒๔ พอตีวันที่ ๒๕ เราจะไปเชียงใหม่ ว่าวันที่ ๒๙ จะกลับมา ที่นี้ก็มาถูกนิมนต์จังหวัดแพร่ ท่านกัณทานิมนต์มาแวะนั้นอีก ค้างคืนหนึ่ง ก็เป็นวันที่ ๓๐ ถึงจะกลับมา ไปวันที่ ๒๕ วันที่ ๓๐ กลับมาพอดีเลย

จะทอดก็ทอดเสียเท่านั้นละจะให้ว่าอะไร กฐินมันอยู่ข้างวัดหลวงตาบัว ไม่มีกฐินก็ให้รู้เสียทีเถอะวะ วางั้นเลย กฐินหลวงตาบัวมันเหลือเฟือ อยู่ข้างๆ ไม่มีก็ให้ได้ยินเสียที่ที่นี้เลยไม่ได้ยินก็มันจะมีแล้ว นั้น

เราไม่มีวันว่าง เช่นอย่างกองทัพภาค ๒ จะมาวันที่เท่าไร (วันจันทร์ที่ ๒๒ ครับ) นั้นละเราก็ให้เป็นค่ากลางๆ เอาไว้ จะรับกันทีเดียวก็รับไม่ได้เพราะงานเรามากต่อมาก ถ้ามาพบกันก็พบ ไม่พบก็ไม่พบเท่านั้นแหละนะ ในฐานะลูกศิษย์กับอาจารย์ แม่ทัพภาค ๒ นี้

แต่ก่อนเป็นรองแม่ทัพอยู่ แม่ทัพภาค ๒ ก็สนิทสนมเคารพเลื่อมใสมากสำหรับวัดนี้ละ และผู้นี้ก็เป็นผู้ช่วยด้วยกัน นี่จะมาเยี่ยม เราก็ก่อนใจในโอกาสของเราที่จะได้รับหรือไม่รับ จึงพูดเป็นกลางๆ ไว้อย่างนั้นแหละ คือเอาแม่ที่ไหนไม่ได้นะทุกวันนี้ เพราะงานมากต่อมากจริงๆ งานเรามากที่สุดเลย

อย่างฉันแล้วแทนที่จะไป เห็นไหม ได้ไปไหมละ ก็อย่างนี้ต้องพูดนี้ นี่ก็ออกทางวิทย์ ออกอินเทอร์เน็ตทั่วโลกนะนี่ไม่ใช่ธรรมดา ออกจากนี้ก็ไปละที่นี้ ไปตามเรื่องของเจ้าของ เราจนจะตายแล้วเราด้วยความเมตตา ยิ่งเป็นห่วงเป็นใยโลกมากเข้าทุกวันๆ นะ ขอให้พี่น้องชาวไทยเราตื่นเนื้อตื่นตัว ที่มีความขัดแย้งกันอะไรๆ ในวงอวัยวะเดียวกัน ขออย่าให้มีในเมืองไทยของเราซึ่งเป็นเมืองพุทธเลย ชัดมากทีเดียว เมืองพุทธมาทะเลาะเบาะแว้งขัดแย้งซึ่งกันและกันในวงเดียวกัน เหมือนอวัยวะเดียวกัน ชาติไทยค่าเดียวทั่วประเทศ ไทยเป็นเหมือนอวัยวะเดียวกัน อวัยวะของเราส่วนไหนเรารักสงวนเสมอกันหมด ในอวัยวะของเราเรารักสงวนเหมือนกันหมด ชาติไทยของเราทำให้เป็นเหมือนอวัยวะเดียวกัน อย่าขัด อย่าแย้งกัน ไม่ดี

ความขัดแย้งเหมือนอวัยวะวิกลพิการ เจ็บไข้ได้ป่วย หรือเป็นบาดเป็นแผลในร่างกายนั่นส่วนใดส่วนหนึ่ง ร่างกายจะกระทบกระเทือนกันไปทั่วทั้งร่างนั้นแหละ เจ็บเพียงนิดเดียวกระทบไปทั่วทั้งร่าง นี่การขัดแย้งกันในระหว่างคนไทยด้วยกันนี้ ก็เท่ากับโรคภัยเกิดขึ้นภายในร่างกายของเรานั้นแล จะกระทบกระเทือนไปหมดทั่วร่างกาย ที่นี้เรื่องราวเกิดขึ้นมีความขัดแย้ง ซึ่งชั่วชิงเด่นกันอย่างนี้ เราไม่อยากว่าละซึ่งดี มันไม่มีใครดีละซึ่งกันแบบนั้น ซึ่งกันที่ไหนไม่เห็นซึ่งดี ดีไม่ได้ซึ่ง ไม่เคยได้ยินทำดีซึ่งกัน ไม่เห็นมี มีแต่ทำชั่วซึ่งกันเต็มบ้านเต็มเมือง

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ขัดแย้ง เป็นสิ่งที่ขัดขวาง เป็นอันตรายต่อชาติไทยของเราโดยตรง ขอให้พี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยจงกลมกลืนสามัคคีกัน ใครผิดใครถูกควรจะยอมรับกัน ไม่ควรขัดแย้ง อวดดีบอวดดีอวดเด่นอวดดัง ทั้งๆ ที่ไม่ดีไม่เด่นไม่ดังอะไรเลย ก็จะยกขึ้นให้ดัง ก็เหมือนกองมูตรกองคู ยกขึ้นไปไหนก็คือกองมูตรกองคูนั้นแหละ ไม่ได้เป็นทองคำทั้งแท่ง ความกลมกลืนสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนี้ คือความแน่นหนา มั่นคงของชาติไทยเรา ควรที่พี่น้องทั้งหลายจะรักสงวนส่วนใหญ่มากกว่าเรื่องของบุคคล พรรคพวกเหล่านี้ไม่เกิดประโยชน์อะไร ที่จะมาขัดแย้งส่วนใหญ่ให้เสียหายไป ไม่เป็นประโยชน์เลย ขอให้พิจารณากัน

ต่างคนต่างเรียนดอกเตอร์ตอกเต้เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มประเทศไทย คนเรียน ความรู้วิชาฐานะสูงต่ำขนาดไหน มีแต่พวกมีความรู้ทั้งนั้น อย่าเอาความรู้มาเป็นทิวิมานะ มาเป็นพินเป็นไฟ เป็นดาบฟันคอกันๆ แทะข้างหน้าทะทะหลังกันไม่ดีเลย ผิดอย่างยิ่ง ที่เดียว ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำคำสอนของพระพุทธเจ้าไว้ ความสามัคคีในธาตุในชั้นธของ เรามีเราก็ออยู่สบาย ความสามัคคีในครอบครัวเหี้ยมเรื้อนมีก็อยู่สบาย ความสามัคคีในสังคม ของเราแต่ละสังคมๆ มีก็เป็นความอยู่สบาย ความสามัคคีของคนทั้งประเทศยิ่งเป็นความ อยู่สบาย ผาสุกเย็นใจแน่นหนาแน่นคงยิ่งใหญ่ยิ่งกว่าสิ่งใดๆ นะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายสงวน สิ่งนี้มากกว่าการขัดการแย้งกัน ทะเถกันถึกันยันกัน แทะข้างหน้าทะทะหลังกัน นี่เป็นภัยต่อ ชาติของตน ต่อตัวของเราเอง ไม่มีอะไรเป็นประโยชน์เลยจากสิ่งขัดแย้งเหล่านี้

ใครดีใครควรที่จะนำชาติบ้านเมืองไปได้มากน้อยเพียงไร ให้เปิดทางให้กัน เราเป็น คนไทยด้วยกัน เพื่ออ้อมชาติไทยของเราด้วยกัน ใครมีความสามารถมากน้อยเพียงไร เอา เปิดทางให้กันๆ เราเป็นผู้สนับสนุนตามกันไป อย่างนี้ถูกต้องกับผู้รักษาชาติบ้านเมือง วม ราชการคือวงรักษาชาติบ้านเมือง อย่าเป็นวงขัดวงแย้งวงถึวงเถะ วงทำลายซึ่งกันและกัน บรรดาประชาชนทั้งหลายทั่วประเทศไทยเขาเศร้าใจนะหัวหน้ามาขัดมาแย้งกัน แทนที่จะ พาประชาชนก้าวเดินด้วยความราบรื่นดีงาม เป็นเนื้อเป็นหนัง ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปด้วย ความราบรื่นดีงาม เขาอยากฟังอย่างนั้น อย่าเอาสิ่งเหล่านี้เข้ามาขัดมาแย้งประชาชนเลย เขาไม่สบายใจนะ เขาปล่อยให้เราเป็นหัวหน้าเป็นผู้นำ อย่าไปขัดไปแย้งซึ่งกันและกัน กิด ขวางทางเดินของชาติบ้านเมืองเรา ประชาชนก็เศร้าหมองไปด้วย อย่าให้มีนะ

ความพร้อมเพรียงสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนี้เป็นธรรมอันเลิศเลอ แม้ที่สุด การภาวนาก็เหมือนกัน ถ้าจิตรวมลงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเป็นความสงบเย็นใจแล้ว ผู้นั้น จะสบายทั้งวันเลย นั้นเห็นไหมความสงบเย็นใจ ความสามัคคีของใจกับธรรมกลมกลืนกัน แล้ว มีความสงบเย็นทั้งวันๆ ยิ่งมีความแน่นหนาแน่นคงสง่าผ่าเผยขึ้นภายในใจมากน้อย เพียงใดจากจิตตภาวนา ผู้นั้นเป็นผู้สง่างามตลอด อยู่ที่ไหนสง่างามไปหมด อันนี้ชาติไทย ของเราถ้าต่างคนต่างอุตสำหรับทะนุบำรุงช่วยกันรักษา อย่าช่วยกันทำลาย มีแต่การ บำรุงรักษาด้วยกัน ขัดแย้งตรงไหนเอามาพิจารณาด้วยเหตุด้วยผล อย่าเอาทิวิมานะเรื่อง ของกิเลสอันเป็นพินเป็นไฟมาเผากัน หาตั้งแต่น้ำแต่ทำเข้ามาชะมาล้าง ตรงไหนไม่สะอาด ให้ชะให้ล้าง ตรงไหนเป็นพินเป็นไฟ น้ำสาดลงไปให้ระงับดับลง บ้านเมืองเราก็อเย็น ความ ระแคะระคาย ความชิงดีชิงเด่น ไม่มีดีอะไรแหละ ว่าชิงดีว่าเฉยๆ มันชิงชั่วชิงเด่น เดินทาง ชั่วนั้นละ อย่าเอามาใช้ในเมืองไทยของเราซึ่งเป็นเมืองพุทธ

ทางพระก็ให้ดูศีลดูธรรม แล้วจะสงบร่มเย็น จะไม่มีอะไรเป็นเรื่องราวรานให้ประชาชนเขาขยะแขยงเขาสลดสังเวช จากพระของเราซึ่งเป็นผู้รักษาศีลรักษาธรรม และเป็นผู้นำของประชาชน เกิดมาขัดมาแย้งไม่มองดูศีลดูธรรม เอาแต่กิเลสตัณหามาตีตลาดวัดก็เลยกลายเป็นสนามรบไป ประชาชนก็อยู่ไม่สะดวก ผู้ปกครองบ้านเมืองก็เป็นสนามรบกันทั้งนั้น แล้วเมืองไทยเราเป็นสนามรบไปเลย ใช้ไม่ได้นะ ขอให้เป็นเมืองที่สงบร่มเย็นทางด้านศีลธรรมก็กลมกลืนด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน นี้เรียกว่าเป็นธรรม

ออกไปทางบ้านเมืองก็ให้เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน นำศาสนาไปใช้ พระก็นำศีลนำธรรมออกมาใช้ ประกาศตนในความเป็นพระโดยความเป็นผู้มีศีลมีธรรมสมบูรณ์แบบแล้วเย็นไปหมด ประชาชนก็นำโอวาทคำสอนของครูบาอาจารย์ที่เป็นศีลเป็นธรรมแล้วไปปฏิบัติ ชาติบ้านเมืองก็เลยมีความสงบร่มเย็น ๆ ไป อย่าเอามาใช้นะที่เป็นอยู่เวลานี้ ชาติไทยของเราเป็นชาติชาวพุทธ เลยกกลายเป็นชาติสนามรบกัน รบทุกแง่ทุกมุมที่จะทำลายชาติของตนเอง ไม่เป็นประโยชน์อะไรเลย เรียนมามากน้อย ความรู้สูงต่ำมากน้อยเพียงไรไม่เป็นประโยชน์ทั้งนั้น เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ชาติของตน เท่ากับขุยไม้ไผ่ ไม้ไผ่นี้ต้นไหนที่เป็นขุยแล้วตายหมดทั้งต้นทั้งลำ กอมนั้นตายหมด ๆ อันนี้ความรู้ขุยไม้ไผ่ที่เราเรียนมามากน้อยเอามาเผากัน ๆ ตายหมดทั้งชาติไทยเรา เป็นของดีเมื่อไร

นี่ละความรู้ขุยไม้ไผ่ เกิดมาแล้วมาทำลายชาติของตนเอง ทำลายศาสนาของตน ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย ขอให้ตัดออกความรู้ขุยไม้ไผ่ ให้เป็นความรู้ที่ประดับประดาให้สง่างามในชาติบ้านเมืองของเราตลอดตัวของเราตลอดไป ให้มีแต่ความสงบร่มเย็น เห็นหน้ากัน อย่าเอาความเพ่งโทษเพ่งกรรมมาทักทายกัน มาเพ่งเล็งกัน ให้เอาศีลเอาธรรม เอาความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน แม้แต่สัตว์เขาก็รักตัวของเขา สัตว์ทุกตัวรักตัวทุกสัตว์ คนทุกคนรักตัวทุกคน เมื่อเป็นเช่นนั้นอยู่ในชาติบ้านเมืองกัน ต่างคนต่างมีความรักตน สงวนตน แล้วมาผสมกันเข้าต่างคนต่างรักตน แล้วก็ต้องเห็นใจกัน มองดูใจเขาใจเราแล้วปฏิบัติหน้าที่การงานให้พอเหมาะพอสมกับความเห็นอกเห็นใจกัน บ้านเมืองของเราจะมีความสงบร่มเย็น

อย่าขัดอย่าแย้ง เออะอะก็มีแต่คอยจะถีบจะยันกันไม่เกิดประโยชน์ อวัยวะตัวเองทะนุถนอมบำรุงให้ดีให้ดีเป็นความถูกต้องดีงาม ในหลักธรรมชาติเป็นอย่างนั้น แม้แต่สัตว์เขาก็รักสงวนร่างกายของเขา จิตใจของเขา มนุษย์เราก็รักร่างกายของเรา จิตใจของเรา

ชาติไทยของเราก็ต้องรักชาติของตนเอง สวงนชาติของตนเอง อย่าให้มีเรื่องระแคะระคาย เรื่องโรค เรื่องภัย เรื่องเสียดจัญไรเข้ามาก่อวณในร่างกายของเราก็แตกกระจายไปได้นะ

ที่นี้ก่อวณในชาติไทยของเรา ชาติไทยนี้แตกกระจายลุ่มจมไปได้ ไม่เกิดประโยชน์อะไรกับสิ่งเหล่านี้ที่เราคิดกันทำกัน แทะข้างหน้าข้างหลัง ชัดแย้งกันตลอดเวลา ไม่เป็นประโยชน์ ให้เอาความคิดความเห็นที่ถูกต้องดีงาม ซึ่งต่างคนต่างได้เรียนมาสูงต่ำเอามา คละเคล้ากันผสมผสมกัน นำออกมาเป็นประโยชน์ใช้ในชาติไทยของตน นี้สมชื่อสมนามว่า เป็นผู้เรียนมาก เป็นผู้ปกครองชาติบ้านเมืองจริง ๆ ชาติไทยของเรา ประชาชนทั้งหลายเขาจะนอนหลับหลับตามองเห็นเจ้าเห็นนาย เขาก็อยากกราบอยากไหว้เคารพบูชา อย่าให้เขาขยะแขยง ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

ศีลธรรมเท่านั้นที่จะทำโลกให้ร่มเย็นได้ ถ้าใครไม่นำศีลธรรมมา เอาแต่พินแต่ไฟมาเผากัน แหกหมดทั้งประเทศ ชาติก็แหก ศาสนาก็แหก พระมหากษัตริย์ก็แหก จะไม่มีอะไรดีเลย อุบายวิธีการเหล่านี้มีแต่เรื่องของกิเลส แสดงฤทธิ์แสดงเดชออกมาทุกแห่ง ทุกหนตำบลหมู่บ้าน สุดท้ายเมืองไทยของเราไม่มีเกาะดอนใดที่จะชุกหัวนอนได้เลย มีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้กันหมด ใช้ไม่ได้

จึงขอฝากธรรมะนี้ไว้กับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ทั้งฝ่ายพระฝ่ายศาสนา ทั้งฝ่ายประชาชนซึ่งเป็นคนของชาติด้วยกัน ให้ต่างคนต่างทะนุถนอม บำรุงรักษาให้เป็นไปในทางที่ถูกที่ดี ตามหน้าที่หรือเพศของตน พระก็ให้เป็นไปตามเพศของพระ อย่าแหวกออกนอก ลุ่มนอกทาง จะเป็นการผิดธรรมดาผิดธรรม แล้วก็ผิดโลกผิดสงสารไปด้วย ผิดทั้งตัวเราแล้ว ฉิบหายไปตาม ๆ กัน ทางโลกทางสงสารก็ให้ต่างคนต่างประคับประคองกันไป ใครผิดใคร ถูกประการใดพูดกันได้คนเรา ผู้ใดมีความสามารถมากน้อยเพียงไร ก็เปิดทางให้ผู้นั้น ดำเนินทาง อย่าไปขัดไปขวาง ไปถีบไปยันกัน บ้านเมืองจะหาความเจริญไม่ได้ ผู้ใดดีให้ ส่งเสริม ให้สนับสนุน เดินตามหลังกันไปแล้วบ้านเมืองจะมีความผาสุกร่มเย็น ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี เอาพากันจำเอานะ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละ เอาละพอ

(ทองคำ ๒ สลึงครึ่ง) เออ ทองคำมาเรื่อย ได้ ๒ สลึงหระอ เออ มาทองคำเป็นน้ำไหลซึม เราเคยพูดทุกวัน ทองคำเป็นน้ำไหลซึมให้มาเรื่อย ๆ เป็นน้ำไหลซึม ให้พร

ของในโกดังนี้ ใครที่จะเอาไปทำบุญที่วัดใหม่เอาไปได้นะของในโกดัง จะเอาอะไรต่ออะไรให้มาเอาไปพระเรานะ ของในโกดังนี้ จะนำไปทำบุญวัดใหม่นี้ เอาอะไร ๆ เอาได้เลย นี่เป็นโรงงานใหญ่ โรงงานใหญ่ของเราเป็นประจำ ขาดไม่ได้เลย หามาไว้เต็มเอี้ยด ๆ พอจวนจะหมดเขาชนเข้ามา ๆ ชนเข้ามาไว้ โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง วันละ ๓ โรง ๔ โรง

๕ โรงทุกวัน ๆ เป็นประจำมา รู้สึกจะ ๒๐ กว่าปีแล้ว เราทำมาอย่างนี้ตลอด ที่ตั้งโรงโกดังนี้ มัน ๒๐ กว่าปี โกดังสำหรับของแจกทาน เวลาจะไปก็เติมน้ำมันให้เต็มทุกคันรถ ๆ ไม่ว่า ไกลว่าไกล เติมให้เต็มถัง ๆ ตลอดเลย เราทำอย่างนั้น

(ยอดผู้หญิง ๑๑๘ คน ผู้ชาย ๕ คน มาปฏิบัติธรรมครบ รวม ๑๒๓ คน) เออ ปฏิบัติธรรมก็ให้ปฏิบัติจริง ๆ นะ ออย่ามาหละ ๆ แหละ ๆ ทางด้านพระนี่ท่านปฏิบัติดีของท่านอยู่แล้ว ไม่ค่อยได้ว่าได้กล่าว เพราะต่างองค์ต่างมาด้วยความตั้งใจ ความเพียรท่านเอาจริงเอาจัง เพราะฉะนั้นจึงไม่ให้ใครเข้าไปยุ่งเลย นี่ละเรารักสงวนพระเรา ไม่ให้ใครเข้าไปยุ่ง หน้าที่ของท่านให้ท่านทำเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถึงเวลาทำข้อวัตรปฏิบัติพร้อมเพรียงสามัคคีไม่ต้องบอก ท่านรู้ของท่านเอง อย่างนี้ท่านทำ

เมื่อวานนี้เอาของไปวัดธรรมสี่คือมันไม่จุใจ ไปตลาดหนองวัวซอไปนี้ไม่จุใจ เมื่อวานนี้สั่งแต่เช้าเลยให้เข้าไปตีตลาดเมืองอุดรฯ ตลาดเมืองอุดรฯ แดกแล้วด้วยรถเท่ากำปั้นคันเดียว ไปตีตลาดเมืองอุดรแตกแล้วค่อยกลับมา เอาไปเลยเมื่อวาน รถไปเร็วไม่ได้นะคือให้ไปช้า ๆ เพราะจากนี้ไปหนองวัวซอเพียงชั่วโมงเดียว ถึงจะหนักขนาดไหนให้ไปเถอะค่อยคลานไปนะ ก็ค่อยคลานไปจริง ๆ เมื่อวานนี้ะ ไปหนองวัวซอหลงเลย ถ้าได้ทำเป็นอย่างนั้นละ

อู๊ย ว่าจะลุกยังลุกไม่ขึ้นนะ คือวันนี้มันไม่ค่อยปวดขา ก็เลยไม่เหยียด ที่นี้เวลาจะเหยียดจะไปมันจะลุกไม่ขึ้น ต้องเหยียดทดลองเสียก่อน ไม่ได้เหยียดมันแต่ก่อนไว้ ปวดค่อยเบาลง ๆ ระยะเวลาเบาลง ๆ ๆ ต่อไปก็ลุกไปได้ ๆ เลย ปวดอยู่ตรงนี้ค่อยดีขึ้นเป็นลำดับ นวดทุกวัน ไปละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz